

Posudek školitele

Mgr. Olga Stehlíková, DiS. vystudovala v l. 1997-2003 na filozofické fakultě UK v Praze obory český jazyk a literatura a obecná lingvistika a fonetika; kombinované doktorské studium oboru český jazyk zahájila v r. 2003 (státní závěrečná zkouška 2007).

Během doktorského studia se postupně vyhraňoval zájem kol. Stehlíkové o otázky stojící u nás v podstatě vně lingvistiky – o otázky vztahu jazyka a mozku. S tímto zájmem logicky souvisí doktorandčino (sebe)vzdělávání v oblasti neurologie a logopedie, stáže v institucích, jež umožňovaly přístup k češtině jazykově narušených osob, systematická snaha navazovat kontakty s relevantními vědními obory (neurologie, logopedie, afaziologie) a nacházet u nich porozumění pro ustavování. neurolingvistiky a ne v poslední řadě založení (spolu s mgr. Majerovou a mgr. Kubíkem) skupiny pro řečové poruchy.

Úsilí kol. Stehlíkové napřené k ustavení české neurolingvistiky se promítá také do řady jejích odborných aktivit – řadí se mezi ně zvl. vystoupení na afaziologických a logopedických odborných konferencích/workshopech, organizace interdisciplinární konference „Jazyk, řeč, mysl a mozek“ na FF UK, prezentace neurolingvistických témat na studentských workshopech pořádaných Ústavem českého jazyka a teorie komunikace a v doktorandských seminářích ústavu, příprava příspěvku na Letní školu lingvistiky v Dačicích i výuka samostatného jednosemestrového povinně volitelného semináře Úvod do neurolingvistiky.

Doktorská disertační práce mgr. Stehlíkové Aktuální trendy v neurolingvistice se orientuje obdobným směrem: prostředkuje české lingvistické veřejnosti základní informace o neurolingvistice v rozsáhlé syntéze, obdivuhodné šíří záběru i hloubkou vhledu do relevantních problémů: spolu s fakty čerpanými zvl. ze zahraničních zdrojů předkládá také jejich analýzu a hodnocení, poznatky z oblasti neurolingvistiky usouvztažňuje se zkušenostmi z praxe klinické afaziologie a ilustruje je českým jazykovým materiálem (projevy jazykově postižených subjektů). Jednotlivé, s potřebným nadhledem prostředkované dílčí problémy, samy ze své povahy komplikované, jsou propojeny vnitřními vztahy do celku značně rozsáhlého a pro čtenáře, nevybaveného potřebným „objemem vědomí“, někdy ne dost snadno přístupného. To nic nemění na faktu, že práce je nesmírně cenná a v českém kontextu zcela jedinečná – nejen tím, že předkládá, komentuje, analyzuje a hodnotí to, čeho

(světová) neurolingvistika již dosáhla, ale otázkami, které (někdy jen implicitně) klade. Práci doporučuji k obhajobě.

Alena Macurová

1.3. 2011